

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

DEPARTAMENT DE CULTURA, PATRIMONI I ESPORTS

10889

Acord adoptat per la Comissió de Govern de dia 21 de juliol de 2016, mitjançant el qual s'estima el recurs administratiu d'alçada interposat per l'associació de veïns i amics de Santa Catalina contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, i acorda la incoació de l'expedient de declaració com a Bé Catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, ubicat a la plaça de Sa Feixina del terme municipal de Palma

La Comissió de Govern a la sessió de dia 21 de juliol de 2016 va adoptar, entre d'altres, el següent acord:

“En data 4 de maig de 2016 va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca, amb número de registre 12157, el recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma.

Des d'una perspectiva jurídica processal, el present recurs d'alçada s'ha interposat en temps i forma, i per persona i/o entitat legitimada.

Així mateix, i en compliment d'allò que disposa l'article 112.2 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat trasllat d'aquest recurs a tots els que apareixen com a interessats al present expedient administratiu per tal que, en el termini de deu dies, puguin al·legar el que estimin procedent per a la defensa dels seus interessos legítims.

Transcorregut aquest termini, han presentat al·legacions l'Ajuntament de Palma, el Grup de Consellers del Partit Popular al Consell de Mallorca, el Grup de Regidors del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, el Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, i el Sr. Pere Ollers Vives en nom i representació de l'Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA).

El cap de servei de Patrimoni Històric ha emès informe jurídic de data 29 de juny de 2016, en el qual es proposa estimar el recurs present recurs d'alçada i, en conseqüència, incoar expedient de declaració com a bé catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, del terme municipal de Palma.

En data 14 de juliol de 2016 la Comissió de Govern ha adoptat un acord al qual s'hi ha detectat una errada quan a l'òrgan competent per a la incoació de l'expedient de Bé Catalogat, ja que, tal i com disposa l'article 113.3 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, correspon a la Comissió de Govern decidir sobre totes les qüestions relatives al present procediment.

En virtut de l'article 31 e) del Reglament orgànic del Consell Insular de Mallorca, aprovat per acord del Ple de dia 2 de juliol de 2001 (BOIB núm. 102, de 15 d'agost de 2001), modificat pels acords de Ple de 8 de març de 2004, per acord de 28 de juliol de 2008, 13 d'octubre de 2011, 14 de febrer de 2013 i 9 d'octubre de 2014, elevo a la Comissió de govern, la següent proposta d'

ACORD

I.- Estimar, en base a l'informe jurídic emès pel cap de servei de Patrimoni Històric de 29 de juny de 2016, que com a motivació s'adjunta i forma part integrant del present acord, el recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma, desestimant les al·legacions formulades per l'Ajuntament de Palma, i pel Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca.

II.- Incoar expedient de declaració com a Bé Catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, ubicat a la plaça de Sa Feixina del terme municipal de Palma, en base a l'informe emès pel cap de servei de Patrimoni Històric de 29 de juny de 2016, que s'adjunta i forma part integrant del present acord.

III.- Els efectes d'aquesta incoació són els que genèricament estableixen la llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes

Balears i la normativa concordant, i en conseqüència, és d'aplicació el mateix règim de protecció establert per als béns ja declarats com a bé catalogat.

IV.- L'acord de declaració s'haurà d'adoptar en el termini d'un any, comptador des de la data d'iniciació del procediment, el qual caducarà un cop transcorregut aquest termini. Caducat el procediment, no es podrà tornar a iniciar fins el cap d'un any, llevat que ho demani el titular del bé.

V.- Obrir un període d'informació pública i d'audiència als interessats tal i com disposa l'article 9.3, amb concordança amb l'article 15, de la llei 12/1998, de 21 de desembre del patrimoni històric de les Illes Balears, en els termes que regula la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, s'ha de sol·licitar l'informe previst a l'article 106 de la llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma.

VI.- Notificar aquest acord a la recurrent, Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, a l'Ajuntament de Palma, i a la resta d'interessats que figuren a l'expedient.

VII.- Aquest acord s'ha de publicar al Butlletí Oficial de les Illes Balears, s'ha d'anotar al Catàleg Insular del Patrimoni Històric de Mallorca i comunicar-ho a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè procedeixi a la seva anotació al Catàleg General del Patrimoni Històric de les Illes Balears."

Contra el punt I d'aquest acord, que esgota la via administrativa, es podrà interposar un recurs contenciós administratiu, davant el jutjat de lo contenciós administratiu de Palma en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent al de la recepció de la notificació.

No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altres recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i de la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La qual cosa us comunico per a que en tingueu coneixement i els efectes oportuns.

Palma, 19 de setembre de 2016

El secretari general

Jeroni M. Mas Rigo

Delegació per Decret de la Presidència de 04/09/12

(BOIB num. 147, de 09/10/12)

ANNEX

Informe jurídic relatiu al recurs d'alçada interposat per l'associació de veïns i amics de Santa Catalina, en data 4 de maig de 2016, contra l'acord de la comissió insular de patrimoni històric de 22 de desembre de 2015. Mitjançant escrit de 4 de maig de 2016, que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el mateix dia 4 de maig de 2016, amb número de registre 12157, la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, ha interposat recurs d'alçada contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma.

En compliment d'allò que disposa l'article 112.2 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'ha donat trasllat d'aquest recurs a tots els que apareixen com a interessats al present expedient administratiu per tal que, en el termini de deu dies, puguin al·legar el que estimin procedent per a la defensa dels seus interessos legítims.

Transcorregut aquest termini, han presentat al·legacions l'Ajuntament de Palma, el Grup de Consellers del Partit Popular al Consell de Mallorca, el Grup de Regidors del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, el Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, i el Sr. Pere Ollers Vives en nom i representació de l'Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA).

Examinat el contingut del recurs, amb tota la documentació presentada, així com els escrits d'al·legacions abans assenyalats, es passa a continuació a formular la corresponent proposta de resolució:

ANTECEDENTS DE FET

1.- Mitjançant escrit que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el 22 d'octubre de 2015 (número de registre 28722), el

Partit Popular a l'Ajuntament de Palma i al Consell de Mallorca sol·liciten de la Comissió Insular de Patrimoni Històric que es procedeixi a la declaració del monument de Sa Feixina com a bé d'interès cultural; subsidiàriament, com a bé catalogat; en qualsevol dels casos, que s'insti a l'Ajuntament de Palma a la seva inclusió al Catàleg de Protecció d'Edificis i Elements d'Interès Històric, Artístic, Arquitectònic i Paisatgístic de Palma; i, en tot cas, la paralització immediata de qualsevol actuació, estudi, expedient o llicència relacionada amb l'alteració o demolició del monument de Sa Feixina.

2.- El 22 d'octubre de 2016 varen tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca onze peticions de protecció del conjunt monumental de Sa Feixina de les següents entitats i/o associacions veïnals: Unió d'associacions de Mallorca, Associació de veïnats es Raval de Santa Catalina, Associació de veïns Porta de Santa Margalida, Associació de veïnats Cultural Arrabal de Santa Catalina-Montepio s'Arrabal, Associació de veïnats d'es Jonquet, Associació de veïnats sa Calatrava - Montesión - Sta. Clara, Associació Persones Majors i Segona Edat es Molinar, Associació de veïnats es Born d'es Molinar, Associació de veïnats de Sant Jaume, Associació d'exjugadors i exjugadores de futbol base de Mallorca, Associació de veïns i amics de Santa Catalina.

3.- D'altra banda, l'Associació per a la Revitalització de Centres Antics (ARCA) presenta davant la Comissió Insular de Patrimoni Històric escrit sol·licitant l'inici de l'expedient de declaració de bé d'interès cultural o, subsidiàriament, de bé catalogat, del monument de Sa Feixina (reg. Entrada CIM 30115, de 06/11/2015), acompanyat de diversos informes tècnics i d'altra documentació escrita. Sol·licitud que fou completada per altre escrit de 12 de novembre de 2015.

4.- En data 5 de novembre de 2015, l'associació de veïns i amics de Santa Catalina presenta davant el Consell de Mallorca fulls de signatures sol·licitant la protecció del monument de Sa Feixina.

5.- A la sessió del passat 22 de desembre de 2015, la Comissió Insular de Patrimoni Històric va denegar la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del "monument de sa Feixina", ubicat a la plaça de sa Feixina, de Palma, d'acord amb els informes tècnic i jurídic, ambdós de dia 3 de desembre de 2015.

6.- Contra aquest acord, en data 4 de maig de 2016 la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, ha interposat recurs d'alçada davant la Comissió de Govern mitjançant el qual sol·licita que s'anul·li l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015 i s'iniciï el procediment de declaració del monument de S Feixina com a Bé Catalogat.

A l'escrit d'interposició del recurs d'alçada es sol·licita també la suspensió cautelar de l'acord recorregut, així com la suspensió de qualsevol actuació adreçada a la demolició del monument mentre es tramita el recurs d'alçada, fonamentada aquesta darrera petició amb els articles 23 i 24 de la llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

7.- A l'expedient administratiu també consta la presentació de dos recursos extraordinaris de revisió, un interposat per l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina en data 25/04/2016, i l'altra per ARCA en data 04/05/2015.

Fonaments de dret

A) QÜESTIONS FORMALS.-

- Objecte del recurs:

El present recurs d'alçada s'interposa contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma.

Aquest acord, que no posa fi a la via administrativa, s'ha interposat seguint les formalitats establertes als articles 107.1 i 114 de la llei 30/1992, de 26 de novembre. Així mateix, compleix amb els requisits establerts a l'article 110.1 del mateix text normatiu.

- Legitimació per a la interposició del recurs:

En aplicació de l'article 31, en relació amb l'article 107, de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, ve legitimada per a la interposició del present recurs d'alçada.

- Competència per a la seva resolució:

L'òrgan competent per a la resolució d'aquest recurs d'alçada és la Comissió de Govern del Consell de Mallorca, òrgan superior jeràrquic de la Comissió Insular de Patrimoni Històric, tal i com es preveu a l'article 44 del reglament orgànic del Consell de Mallorca (BOIB núm. 102, de 25 d'agost de 2001; BOIB núm. 38, de 16 de març de 2004; BOIB núm. 113, de 14 d'agost de 2008; BOIB núm. 158, de 20 d'octubre de 2011; BOIB núm. 86, de 18 de juny de 2013; BOIB núm. 145, de 21 d'octubre de 2014; i BOIB

núm. 186, de 24 de desembre de 2015), en relació amb l'article 114.1 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

- Termina per a la interposició del recurs:

El present recurs d'alçada s'ha interposat dins el termini d'un mes des de que la recurrent va rebre expressament la notificació de l'acte administratiu impugnat. A l'expedient administratiu consta que la notificació del text íntegre de l'acord recorregut a l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina fou el dia 27/04/2016 i la interposició del recurs d'alçada fou el 04/05/2016.

És cert que la recurrent en data 25/04/2016 va interposar, erròniament, un recurs extraordinari de revisió, i per tant, es podria concloure que és en aquesta data quan es pot entendre notificada. Així i tot, la interposició del present recurs s'hauria dut a terme dins el termini legalment establert d'un mes.

B) QÜESTIONS JURÍDICO MATERIALS.-

Examinarem a continuació totes les al·legacions formulades per la recurrent al seu escrit de recurs, així com les al·legacions presentades per l'Ajuntament de Palma, el Grup de Consellers del Partit Popular al Consell de Mallorca i el Grup de Regidors del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, el Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, i el Sr. Pere Ollers Vives en nom i representació de l'Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA).

1) CONTESTACIÓ A LES AL·LEGACIONS FORMULADES PER LA RECURRENT:

PRIMERA.- Contestació al punt PRELIMINAR dels antecedents de fet: *errònia interposició prèvia d'un recurs extraordinari de revisió.*

Ja hem assenyalat al punt 7 dels antecedents de fet d'aquest informe que la recurrent va interposar en data anterior a aquest recurs d'alçada, un recurs extraordinari de revisió.

D'aquesta interposició es podria deduir que la recurrent ja es donà per notificada en relació a l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015 objecte del present recurs, amb la qual cosa la data de còmput inicial per a la interposició del recurs d'alçada podria ser a partir de la data de presentació d'aquest recurs extraordinari de revisió. O bé, que la interposició d'aquest recurs extraordinari de revisió es tenguí com un vertader recurs d'alçada en aplicació de l'article 110.2 de la llei 30/1992, de 26 de novembre: *el error en la calificación del recurso por parte del recurrente no será obstáculo para su tramitación, siempre que se deduzca su verdadero carácter.*

En qualsevol cas, la notificació expressa i individualitzada de l'acte administratiu, acompanyada del peu dels recursos corresponents, tal i com requereixen els articles 58 i 59 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, es produeix el dia 27 d'abril de 2016, i així queda constància fefaent a l'expedient administratiu. I és aquesta la data que s'ha de tenir en compte per iniciar el termini per a la interposició del recurs d'alçada, ja que el recurs extraordinari de revisió no és un recurs procedent, requisit indispensable previst a l'apartat 2 de l'article 58 de la llei 30/1992 per tenir per notificat a l'interessat: *"Las notificaciones que conteniendo el texto íntegro del acto omitiesen alguno de los demás requisitos previstos en el apartado anterior surtirán efecto a partir de la fecha en que el interesado realice actuaciones que supongan el conocimiento del contenido y alcance de la resolución o acto objeto de la notificación o resolución, o interponga cualquier recurso que proceda."* (el subratllat és nostre).

Emperò, tant si tenim present la data en què es presumeix que la recurrent té coneixement de l'acte administratiu (la data d'interposició del recurs extraordinari de revisió) com la data en què fou efectivament notificada la recurrent, en ambdós casos el recurs d'alçada s'ha interposat dins el termini legalment establert d'un mes.

Tal i com ja hem assenyalat, i així ho reconeix la pròpia recurrent, únicament es pot interposar recurs extraordinari de revisió contra els actes fermes en via administrativa, i fonamentat en qualque supòsit previst a l'article 118.1 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. I aquest no és el cas.

De les manifestacions de la recurrent es dedueix que mitjançant el present recurs d'alçada es desisteix del recurs extraordinari de revisió.

SEGONA.- Contestació al punt PRIMER dels antecedents de fet: *Sol·licitud d'incoació d'expedient presentada i sentit de la mateixa.*

En aquest punt, la recurrent explica els motius pels quals es va sol·licitar la incoació de l'expedient de declaració com a bé d'interès cultural i/o bé catalogat a favor de Sa Feixina de Palma.

En aquest sentit, no es discuteixen i es tenen per incorporats als antecedents de fet d'aquest informe.

TERCERA.- Contestació al punt SEGON dels antecedents de fet: *Resolució de la Comissió Insular de Patrimoni Històric ("CIPHM").*

En aquest punt, la recurrent assenjala que la Comissió Insular de Patrimoni Històric va denegar la sol·licitud d'incoar l'expedient de declaració com a bé d'interès cultural i/o bé catalogat a favor de Sa Feixina de Palma. Que aquest acord es va prendre en base a l'informe tècnic de 3 de desembre de 2015, el qual transcriu parcialment.

No es discuteix aquest segon punt i es tenen per incorporats als antecedents de fet d'aquest informe.

QUARTA.- Contestació al punt TERCER dels antecedents de fet: *Informe del Consejo Internacional de Monumentos y Sitios Histórico-Artísticos (ICOMOS) sobre els valors patrimonials històrics.*

La recurrent en aquest punt deixa constància de l'informe emès per l'organisme internacional ICOMOS, de dia 1 de febrer de 2016, de sobre els valors monumentals de Sa Feixina.

A l'expedient administratiu consta efectivament que l'ajuntament de Palma mitjançant ofici que va tenir entrada al Registre General del Consell de Mallorca el dia 5 d'abril de 2016, va remetre a la Direcció Insular de Patrimoni l'esmentat informe. Així mateix, aquest informe fou aportat per la recurrent com a document tres mitjançant aquest recurs.

Per tant, aquest punt, del qual més endavant en farem expressa referència, es té per incorporat als antecedents de fet d'aquest informe.

CINQUENA.- Contestació al punt QUART dels antecedents de fet: *Sol·licitud de catalogació del monument de Sa Feixina com vestigi de la Guerra Civil d'acord a la llei de memòria històrica.*

Exposa la recurrent que el passat dia 8 d'abril de 2016 l'associació que representa ha sol·licitat del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports la inclusió del monument de Sa Feixina al Catàleg de Vestigis de la Guerra Civil.

D'altra banda, assenyala que amb el decret de batlia de 29 de gener de 2010 l'Ajuntament de Palma va adaptar el monòlit de Sa Feixina a la llei de memòria històrica, i que aquest decret es dictà en aplicació de l'article 15.1 de la llei 52/2007, de 26 de desembre, i en base al dictamen emès per la Sra. Maria Ballester Cardell, professora de dret constitucional, i Bartomeu Trias Prats, professor de dret administratiu, ambdós de la Universitat de les Illes Balears.

Al marge d'aquestes consideracions, hem de recordar que aquest recurs d'alçada té per objecte l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de no incoar l'expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina. Per la qual cosa, no entrarem aquí a analitzar si el monòlit de Sa Feixina s'adapta a la llei de memòria històrica, o s'ha d'incloure al Catàleg de Vestigis de la Guerra Civil. Analitzam aquí si a l'expedient administratiu hi ha indicis bastants per a procedir a l'inici de l'expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat, amb independència que després de la seva tramitació el monòlit assoleixi l'efectiva protecció específica.

SISENA.- Contestació als punts continguts als FONAMENTS JURÍDICO MATERIALS dels fonaments de dret de l'escrit de recurs.

a) PRIMERO: *La resolució es manifestamente errónea. Aparición de un documento de valor esencial para la resolución del asunto que, aunque es de fecha posterior, pone de manifiesto junto a otros informes el error de la resolución recurrida.*

En aquest punt, la recurrent posa de manifest l'informe emès per ICOMOS, informe que fou emès en data posterior a l'acord que ara és objecte de recurs. En paraules de la recurrent, aquest informe ja justificaria per sí sol la revisió de l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric, ja que aquest s'empara amb els informes tècnic i jurídic que no varen poder prendre en consideració la rellevant opinió d'aquest organisme.

Continua la recurrent amb una detallada explicació del contingut de l'informe de l'ICOMOS, informe que conclou que el conjunt del monòlit i el seu entorn han de qualificar-se com d'interès cultural, i que per tant, el monument (monòlit) i el seu entorn (paisatge) s'han de conservar.

Al mateix temps, amb les seves argumentacions tracta de desvirtuar l'informe emès pels tècnics del servei de patrimoni històric.

Pel que respecte a les crítiques que la recurrent fa als tècnics del Consell de Mallorca redactors de l'informe tècnic que serví de base a l'acord recorregut, qui subscriu no pot estar més en desacord. Els tècnics, en ús de les seves atribucions, han emès el corresponent informe tècnic, que pot ser més o menys encertat, però de cap de les maneres se'l pot acusar de falta de rigor tècnic. Altre cosa diferent és que, òbviament, aquest informe no ha pogut tenir en compte les manifestacions efectuades per l'organisme internacional ICOMOS, informe que, com ja hem assenyalat, és posterior a l'acord recorregut.

I precisament, l'existència d'informes contradictoris a l'expedient emesos per tècnics especialistes en la matèria, inclosos els tècnics del Consell de Mallorca, es torna cabdal a l'hora de determinar l'actuació de l'Administració front la sol·licitud d'incoació d'un expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat. I això ho analitzarem al següent punt.

Centrant-nos ara en l'informe emès en posterioritat per l'ICOMOS, cal fer aquí les següents consideracions:

- L'organisme internacional ICOMOS fou fundat l'any 1.965 a Varsòvia, després de la redacció de la Carta Internacional sobre la Conservació i Restauració dels Monuments i Llocs Històrics i Artístics, coneguda com la "Carta de Venècia". Organisme assessor de la UNESCO, té com a una de les seves principals funcions el de promoure la teoria, la metodologia i la tecnologia aplicada a la conservació i protecció, des de totes les vessants, dels monuments, conjunts, llocs històrics, etc., i en compliment d'aquestes funcions assessores en matèria de preservació del patrimoni proposa els monuments i/o conjunts que han de formar part de la Llista del Patrimoni Mundial.

És, per tant, un òrgan de màxim prestigi internacional en matèria de conservació del patrimoni històric, que inspirà la creació d'altres organismes internacionals com ara DOCOMOMO (Documentació, Conservació de l'arquitectura i l'urbanisme del Moviment Modern), TICCIH (Comitè Internacional per a la Conservació i Defensa del Patrimoni Industrial) o ICOFORT (Comitè Científic Internacional sobre Fortificacions i Patrimoni Militar).

Ens trobam, així, davant un informe que, *prima facie*, pot ser clau per a la conservació del monòlit de Sa Feixina. I aquest punt és important, perquè l'administració que ha de vetllar per a la protecció del nostre patrimoni no pot, de cap de les maneres, deixar de banda, sense més, els informes i les opinions d'un organisme de màxim prestigi internacional com l'ICOMOS, i molt menys quan, al present cas, no es tracta ni tan sols de prendre una decisió definitiva, sinó d'iniciar la tramitació del corresponent expedient de declaració, mitjançant la qual ja es podran tenir elements de judici més que suficients per a l'adopció de l'acord que correspongui.

Tal i com estableix l'article 112.1 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es preveu la possibilitat de tenir en compte documents nous, posteriors a l'acte administratiu recorregut, quan puguin ser essencials en la resolució del recurs; així també ho admet de manera implícita l'article 113, 3 del mateix text legal.

Així, el Tribunal Suprem s'ha pronunciat en el sentit que el recursos administratius, com aquest, a més de ser un instrument de garantia pels administrats, també son instrument per possibilitar una millor decisió que serveixi amb objectivitat els interessos generals. I en aquest sentit, l'òrgan superior jeràrquic a l'hora de resoldre el recurs administratiu ha de tenir present no tan sols els documents previs a l'acte administratiu recorregut, sinó tots aquells que apareixen amb posterioritat i que puguin ser rellevants en la decisió final.

Serveixi d'exemple el fonament de dret sisè de la sentència de la Secció 3^a de la Sala de lo Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem 1228/2018, de 17 de març:

"Sexto.- El análisis de la pretensión impugnatoria debe comenzar precisamente por esta última parte de la resolución que acabamos de transcribir. En ella se sostiene una tesis errónea sobre la función de los 4 recursos administrativos, a results de la cual no cabría introducir en éstos "elementos nuevos" sobre los que no hubiera podido pronunciarse el órgano que dictó la resolución impugnada.

Es errónea la tesis, decimos, y parte de una concepción no aceptable del "carácter revisor" de los recursos administrativos que difiere de la que preside los artículos 107 a 119 de la Ley 30/1992, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común. En contra de lo afirmado por la resolución que examinamos, es lícito introducir en los recursos de alzada o de reposición hechos, elementos o documentos nuevos, no recogidos en el expediente originario. La posibilidad está expresamente prevista en el artículo 112.1 de la Ley 30/1992 (e implícita asimismo en el apartado tercero del artículo 113) y es coherente, por lo demás, con la función propia de estos mecanismos de revisión de la actividad administrativa.

Los recursos administrativos, además de garantía para los administrados, son también un instrumento de control interno de la actividad de la Administración en la que un órgano superior -o el mismo, en reposición revisa en toda su extensión lo hecho por otro, sin estar necesariamente vinculado al análisis de los meros elementos de hecho o derecho que este último hubiera tenido o podido tener en cuenta. Lo que se pretende con los recursos es posibilitar una mejor decisión que sirva con objetividad los intereses generales, y ello será tanto más factible cuantos más elementos de juicio se pongan a disposición de quien ha de decidir finalmente sobre la impugnación.

El órgano que resuelve el recurso no está constreñido por los solos datos presentes en la resolución originaria. Tras el acuerdo inicial pueden alegarse en vía de recurso administrativo hechos, elementos o documentos de todo tipo, también los de fecha posterior a aquél, si de ellos se deducen consecuencias jurídicas relevantes para la mejor resolución del expediente. El recurso administrativo, salvados los límites de la congruencia y la imposibilidad de gravar la situación inicial del recurrente (artículo 113 in fine de la Ley 30/1992), permite una reconsideración plena, sin restricciones, del asunto sujeto a revisión. Reconsideración en la que, insistimos, pueden alegar los impugnantes cualesquiera hechos o elementos de juicio, también los que no se pudieron tener en cuenta originariamente pero sean relevantes para la decisión final."

El pronunciament de l'ICOMOS (*International Council on Monuments and Sites*) a través de l'informe emès pel Comitè Nacional Espanyol mitjançant informe de dia 1 de febrer de 2016, deixa poques dubtes, almanco en un estadi inicial, sobre els valors patrimonials del monòlit de Sa Feixina i del conjunt on s'ubica:

(...)

- *El diseño del monumento tiene como referencia y modelo académico un tipo de obelisco de tradición clasicista, en su concepto amplio, tal y como se conservan numerosas obras similares que, en todo caso, corresponden a una figura geométrica de tipo piramidal de base cuadrada, muchas veces truncada en su parte superior, y siempre con unas proporciones que muestran una gran altura en proporción a su pequeña base. Este modelo general fue interpretado por una escuela artística de la actual comunidad de las Islas Baleares y siglo XX, obteniendo un cierto y reconocido valor artístico, de manera que fue una aportación importante al diseño de esta clase de monumentos; así como una buena aplicación en su estructura por el volumen contenido en sus líneas*

esenciales; también por la ejecución material del sistema constructivo (materiales y tecnología) de la obra; igualmente esta construcción tiene un cierto valor estético por el impacto de las citadas proporciones y su dignidad, aunque ahora presente escasos elementos decorativos.

- *Párrafo aparte dedicamos a la apreciación de sus grandes valores estéticos en esta ejecución material que abarca la composición de su entorno como parte integrante y extensión del bien cultural; de manera que conformó un paisaje urbano de gran valor, en este caso con las características siguientes: apreciación de un buen criterio de visualización y escenográfico en la obra; apreciable criterio de relación de sus elementos territoriales (relieve y aportación de vegetación), estructura del uso del suelo en su época, así como la distribución en el conjunto (monumento y elementos del entorno siempre inseparables).*
- *Además este bien cultural debe calificarse en el ámbito de los valores de la geografía humana que lo disfruta, o sea entendiendo que es un reflejo de la apreciación de los vecinos y sociedad en general, en este caso parece ser de alta calificación; de manera que su opinión debe ser tenida en cuenta en cualquier intervención.*
- *El monumento con su entorno se valora precisamente por el grado de estabilidad, determinado por las siguientes concreciones (concepto utilizando el criterio experto de los diseñadores y constructores en su momento, 1945, así como el reconocimiento social). En este orden de ideas hoy se puede calificar como una obra relevante: por fragilidad que es muy baja, debido al apreciable uso y sostenimiento (mantenimiento) incluido el concepto visual, con la excepción de la amputación de elementos escultóricos solamente en el propio monolito. En resumen este conjunto de monolito y su entorno debe calificarse como de interés cultural y alta capacidad de acogida social. (La negreta és nostra).*
- *Para completar la valoración debemos tener en cuenta el estado real de conservación, es decir la autenticidad en el bien que se aprecia en su totalidad con referencia a los atributos por el diseño y ejecución, así como también por el grado de integridad que también es muy alto, a pesar de la pérdida parcial de la decoración escultórica del monolito.*

(...).

Com assenyalarem al següent punt d'aquest informe, quan hi ha indicis suficients per a procedir a la incoació del corresponent expedient de declaració, l'Administració ve obligada a incoar el corresponent expedient de declaració com a bé d'interès cultural i/o bé catalogat, ja que, recordem, les administracions públiques, en el seu procedir, han de ser cauteloses a l'hora de prendre decisions, sobre tot de caràcter irreversible, que puguin posar en perill el nostre patrimoni històric, tal i com exigeix l'article 46 de la Constitució Espanyola. I en aquest sentit, poques dubtes s'han de tenir sobre el perill d'enderrocament que pateix el monòlit de Sa Feixina ateses les pròpies manifestacions de l'Ajuntament de Palma reflectides als diversos mitjans de comunicació així com al seu escrit d'al·legacions.

En conseqüència amb tot l'anteriorment exposat, el motiu exposat en aquest apartat és, per sí mateix, motiu suficient per estimar el present recurs d'alçada i, per tant, per incoar l'expedient de declaració de bé catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, tal i com així ho sol·licita la recurrent.

b) SEGUNDO: *La decisión de incoar el expediente de declaración de bien de interés cultural o bien catalogado, como la decisión final, no suponen el ejercicio de una potestad discrecional sino que se trata de una potestad reglada mediante la técnica de los conceptos jurídicos indeterminados jurisdiccionalmente revisables.*

Afirma la recurrent en aquest punt que per a iniciar un expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat no és necessari acreditar una excepcional rellevància o singularitat, sinó que és suficient que existeixi una aparença o "*fumus bonis iuris*".

Continua la recurrent assenyalant que la decisió d'iniciar un procediment de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat no suposa l'exercici d'una potestat discrecional, sinó reglada, i que, en tot cas, si concorren circumstàncies suficients l'administració ve obligada a incoar el procediment.

Aquestes manifestacions les fonamenta la recurrent en els diferents informes i manifestacions d'experts que hi havia a l'expedient administratiu abans de produir-se l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric objecte del present recurs, a l'informe de l'ICOMOS que s'incorporà en posterioritat i del que ja hem fet extensa referència en el punt anterior, en la pròpia llei de patrimoni històric de les Illes Balears, i en algunes decisions judicials.

L'article 1.2 de la llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears assenyalava que "*El patrimoni històric de les Illes Balears s'integra de tots els béns i valors de la cultura, en qualsevol de les seves manifestacions, que revelen un interès històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, històricoindustrial, paleontològic, etnològic, antropològic, bibliogràfic, documental, social, científic i tècnic per a les Illes Balears.*"

A pesar d'estar davant un concepte jurídic indeterminat, aquest interès històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, etc..., el determinaran els diferents informes tècnics, bé redactats d'ofici per la pròpia administració, bé els que puguin aportar els interessats en la preservació del bé

durant la tramitació de l'expedient. I després de la corresponent tramitació serà quan l'administració tindrà els elements de judici suficients per asseverar, amb un percentatge elevat de certesa, si l'element en qüestió revela un interès històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, històricoindustrial, paleontològic, etnològic, antropològic, bibliogràfic, documental, social, científic i tècnic per a les Illes Balears.

Quan aquest interès sigui considerant com a molt rellevant per al patrimoni històric de les Illes Balears estarem davant la figura de bé d'interès cultural (art. 5.1 LLPHIB), i quan un element no gaudeixi d'aquesta rellevància però té una suficient significació i valor estarem davant la figura de bé catalogat (art. 14 LLPHIB).

Val aclarir així mateix que per a la declaració d'un bé com a d'interès cultural o com a bé catalogat no és necessària la concurrència dels diferents tipus d'interessos que esmenta l'article 5 de la llei 12/1998, un sol interès pot determinar el que un bé sigui declarat d'interès cultural i/o bé catalogat.

Coincidim plenament amb la recurrent en què per a procedir a l'inici d'un expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat no és necessari que quedi absolutament acreditada l'especial rellevància del bé de que es tracti per ser mereixedor de tal protecció, sinó que el que ha de quedar mínimament acreditat tant a la sol·licitud com a la documentació que s'aporti, que hi ha motius suficients i tals que, *ab initio*, avalin la incoació de l'expedient. Si això no fos així, la tramitació de l'expedient (audiència als interessats, informes a institucions consultives, informació pública, etc.) no serviria absolutament per res, ja que el posicionament de l'administració seria en tot cas invariable, bé denegant l'incoació o bé declarant el bé com a d'interès cultural o bé catalogat.

Si bé els articles 7.2 i 15.2 de la llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears preveuen la possibilitat que l'administració competent denegui, motivadament, la incoació del procediment de declaració de BIC i/o de Bé Catalogat, això no vol dir de cap manera que aquesta decisió sigui discrecional. És clar que l'informe tècnic que va servir de base per a l'acord recorregut l'hem de considerar motivat, però igualment hem de considerar motivats els altres informes i manifestacions aportats amb les sol·licituds, informes i manifestacions, ho recordam, emesos per especialistes en la matèria (professors de la UIB, historiadors de l'art, arquitectes, ...), no són manifestacions de caire sentimental, que també foren aportats a l'expedient. D'aquests informes es desprèn clarament que des d'un punt de vista estrictament tècnic hi ha motius que, *ab initio*, avalen la incoació de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural i/o Bé Catalogat, tot això amb independència de si finalment es declararà o no BIC o Bé Catalogat. Motius que foren confirmats per l'informe posterior de l'ICOMOS a què hem fet referència.

Dit d'altra manera, en el moment d'iniciar o no un expedient de declaració, davant la presència d'informes tècnics d'especialistes en la matèria que avalen la protecció del monument de Sa Feixina, l'Administració no pot donar preeminència o més credibilitat a l'informe tècnic emès per ella mateixa sense la corresponent tramitació de l'expedient administratiu. Conclou la tramitació, si correspon a l'Administració la decisió final, que haurà d'estar degudament motivada.

Així es va pronunciar la Sala de lo Contencios Administratiu del Tribunal Superior de Justicia de Madrid en la seva sentència de 15/06/2011, confirmada posteriorment per la Sala Tercera de lo Contencios Administratiu del Tribunal Suprem mitjançant sentència de 4 de desembre de 2012:

(...) Coincidimos, en cambio, con los recurrentes en que la decisión de incoar el procedimiento de declaración de bien de interés cultural no supone el ejercicio por parte de la Administración de una potestad discrecional, como sostiene la Administración demandada, sino de una potestad reglada, como reglado es el acto final de declaración de bien de interés cultural. Lo que ocurre es que la potestad administrativa se encuentra en este caso legalmente definida mediante conceptos jurídicos indeterminados, que no es lo mismo que potestad discrecional (...)

Ciertamente, en el momento de la incoación no es posible para la Administración tener la certeza de que concurren en el bien de que se trate las características legalmente definitorias de la categoría de "bien de interés cultural", pues se trata de una categoría legalmente definida mediante conceptos jurídicos indeterminados para cuya integración está prevista, precisamente, la tramitación del completo procedimiento de declaración de bien de interés cultural, de forma que sólo al final del procedimiento podrá tenerse la certeza de que el bien de que se trate encaja o no en la definición legal de "bien de interés cultural". (...) Por ello, la Administración, en el momento de la incoación, si bien no puede tener la certeza de que concurren los elementos legales definitorios de un bien como "bien de interés cultural" ha de tener indicios bastantes y suficientes (...), si tales indicios bastantes concurren, (...) la Administración está obligada a incoar el correspondiente procedimiento de declaración (...).

(...) No se trata, pues, en nuestro criterio, del ejercicio de una potestad discrecional, sino reglada (...).

Insistim, dels informes aportats per un dels sol·licitants de la declaració de BIC i/o Bé Catalogat i, també, de l'informe posterior de l'ICOMOS, es dedueix amb certa facilitat l'existència d'indisidències bastants i suficients per a procedir a la incoació del corresponent expedient de declaració. Tal i com ja hem reiterat, aquests indisidències bastants i suficients són motiu per què les administracions públiques, en el seu procedir, siguin cauteloses a l'hora de prendre decisions, sobre tot de caràcter irreversible, que puguin posar en perill el nostre patrimoni històric (art. 46 CE.). Temps hi haurà dins la tramitació de l'expedient per determinar si efectivament concorren valors suficients que determinin la protecció de Sa Feixina.

Cert és que davant qualsevol sol·licitud de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat l'Administració no té l'obligació expressa d'iniciar la tramitació de l'expedient, com així ho ha assenyalat la jurisprudència (entre d'altres, STS de la Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa de 7 d'octubre de 1998 i STS de la Secció 4^a de la Sala Contenciosa Administrativa de 2 de novembre de 2011), evitant així tramitacions innecessàries per manca de justificació o imposició de limitacions, també innecessàries i injustificades, als propietaris dels béns.

Però, pel que fa al monòlit de Sa Feixina, ja hem assenyalat reiteradament l'existència d'informes d'especialistes en la matèria que motivadament avalen la protecció, i davant la disparitat de criteris, s'ha d'estar al principi general de conservació del patrimoni; i aquest principi general l'ha de seguir l'administració competent per a la protecció del patrimoni històric (el Consell de Mallorca), incoant el corresponent expedient, però també l'administració titular del bé (Ajuntament de Palma).

En conseqüència amb tot l'anteriorment exposat, el motiu exposat en aquest apartat és per sí mateix, motiu suficient per estimar el present recurs d'alçada i, per tant, per incoar l'expedient de declaració de bé catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, tal i com així ho sol·licita la recurrent.

c) El present recurs d'alçada conté dos altresí on es demana, alternativament, la suspensió cautelar de la resolució impugnada, i la paralització de qualsevol actuació encaminada a la demolició del monument mentre es tramita la resolució del recurs d'alçada.

Respecte de la suspensió cautelar de l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, correspon a la Comissió de Govern la seva estimació o desestimació. Analitzant els efectes que produiria una o altra decisió, veim que són substancialment idèntics, ja que la suspensió de l'acord recorregut ens traslladaria al mateix moment de la sol·licitud d'inici de l'expedient, és a dir, que no és aplicable la normativa pròpia dels Béns d'Interès Cultural i/o Béns Catalogats, tal i com succeeix amb l'acord de denegació de la incoació de l'expedient.

En qualsevol cas, si es va atendre la sol·licitud continguda al segon altresí, la paralització de qualsevol actuació encaminada a la demolició del monument mentre es tramita la resolució del recurs d'alçada, fonamentada en els articles 23 i 24 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears. Així, el passat 19 de maig de 2016, en ús de les seves competències, va dictar resolució ordenant a l'ajuntament de Palma la suspensió i/o paralització de qualsevol tipus d'actuació encaminada a la demolició del monòlit de Sa Feixina, mentre es tramita la resolució del present recurs d'alçada i, en tot cas, fins a un termini màxim de tres mesos.

A la vista de les anteriors consideracions, i que a dia d'avui resolució de suspensió està vigent, no cal que la Comissió de Govern es pronunciï sobre la suspensió cautelar de l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015.

SETENA.- Al·legacions formulades per l'Ajuntament de Palma, mitjançant escrit de 27/05/2016.

Mitjançant escrit que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el passat 27 de maig de 2016, amb núm. de registre 14518, el regidor delegat de l'Àrea de Cultura, Patrimoni, Memòria Històrica i Política Lingüística de l'Ajuntament de Palma, formula al·legacions al present recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma.

Al seu escrit, l'ajuntament de Palma sol·licita que es desestimïn les peticions formulades per la recurrent, i ho basa en les següents argumentacions:

- A la primera de les al·legacions, l'Ajuntament de Palma afirma que la Comissió Insular de Patrimoni Històric justifica la denegació de la incoació en els informes tècnics i jurídics de 3 de desembre de 2015; l'informe tècnic fa un estudi detallat dels possibles valors patrimonials. Que en contraposició a aquest informe, la recurrent hi posa l'informe d'ICOMOS, en el qual es destaca el valor estètic en l'execució material. Que ICOMOS és un organisme internacional de caire consultiu, i que les competències en matèria de patrimoni històric corresponen al Consell de Mallorca en aplicació de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears. Que l'Ajuntament ja ha documentat la manca de valor patrimonial del monument de Sa Feixina esmentant informes de l'arqueòloga del propi Ajuntament i de la Dra. en Història d'Art de la UIB, Sra. Catalina Cantarellas. I que un informe d'una entitat consultiva que ni tan sols apareix signat no pot servir per a desqualificar els informes dels tècnics de Patrimoni.

El recurs d'alçada que ara examinem no té per objecte determinar si el monòlit de Sa Feixina mereix o no, finalment, la declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat, sinó quin ha de ser el procedir de l'Administració davant diferents informes obrants a l'expedient, de persones especialment qualificades en la matèria, informes contradictoris però tots ells igualment de respectables, també els dels tècnics de Patrimoni, faltaria més. Són precisament aquests pronunciaments tècnics contraposats, en alguns casos de persones que formen part de la mateixa institució, el que fa que l'Administració hagi de posar les màximes garanties i cauteles, i a tal efecte, ja ho hem dit, davant la disparitat de criteris, s'ha d'estar al principi general de conservació del patrimoni. Dit d'altra manera, a l'expedient administratiu hi ha motius més que suficients que, *ab initio*, avalen la incoació de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural i/o Bé Catalogat, tot això amb independència de si finalment es declararà o no BIC o Bé Catalogat. Per la qual

cosa, l'administració competent en matèria de patrimoni històric ha de prendre la decisió final amb totes les garanties jurídiques, tramitant el corresponent expedient de declaració previst a la llei 12/1998, de 21 de desembre. La decisió d'incoar o no l'expedient de declaració no és una potestat discrecional, sinó reglada, davant l'existència d'indisidències bastants i suficients, com és el present cas.

I tot això, ja es produeix sense la concurrència de l'informe de l'ICOMOS, que fou emès en posterioritat a l'acord objecte d'aquest recurs, però que, tal i com ja hem assenyalat més amunt, aquest informe no fa més que reafirmar l'existència de valors que *ab initio* fan obligada l'incoació de l'expedient, i que pel seu contingut es torna capital a l'hora de constatar, almanco en un estat inicial, els valors patrimonials del monòlit de Sa Feixina i del seu entorn immediat.

Amb les afirmacions que fa l'Ajuntament de Palma sobre que *un informe d'una entitat consultora que ni tan sols apareix signat no es pot elevar a la categoria de doctrina ni pot servir per a desqualificar els informes dels tècnics de Patrimoni*, pareix com si l'ICOMOS fos una entitat consultiva més. Ja hem dit al llarg d'aquest informe que l'ICOMOS és un òrgan de màxim prestigi internacional en matèria de conservació del patrimoni històric, que actua com a òrgan assessor de la UNESCO. Per tant, les opinions i els informes d'aquest organisme són, en qualsevol cas, especialment rellevants i s'han de tenir ben en compte a l'hora de prendre les corresponents decisions.

Finalment, en relació a que l'Ajuntament ja ha documentat la manca de valor patrimonial del monument de Sa Feixina esmentant informes de l'arqueòloga del propi Ajuntament i de la Dra. en Història d'Art de la UIB, Sra. Catalina Cantarellas, s'ha de contraposar que hi ha d'altres experts que *"ja han documentat el valor patrimonial del monument de Sa Feixina"*, i serà, per tant, el Consell de Mallorca, qui ostenta les competències en matèria de protecció del patrimoni històric, la que, una vegada tramitat el corresponent expedient administratiu, hagi de prendre la decisió definitiva, motivadament i també sotmesa a revisió posterior.

- En relació a la segona al·legació sobre la potestat reglada o discrecional d'incoar o no l'expedient de declaració de bé d'interès cultural i/o bé catalogat, donam per reproduïdes les argumentacions que es contenen a l'apartat b) de la contestació SISENA de les al·legacions formulades per la recurrent (pàg. 10 a 13).

Tal i com ja hem fet amb les al·legacions de la recurrent, les manifestacions que fa l'ajuntament de Palma en relació al compliment de la llei de memòria històrica no són objecte del present recurs.

- Sobre les al·legacions de l'ajuntament de Palma en relació a la suspensió cautelar de la resolució impugnada, es dona per reproduït el que hem assenyalat a l'apartat c) de la contestació SISENA de les al·legacions formulades per la recurrent (pàg. 13).

Més enllà de criteris tècnics, les al·legacions de l'ajuntament de Palma no contenen cap motivació de caire jurídic que desvirtui la petició de la recurrent, d'incoació de l'expedient de declaració com a bé catalogat i, per tant, han de ser desestimades.

VUITENA.- Al·legacions formulades pel Grup de Consellers del Partit Popular al Consell de Mallorca i el Grup de Regidors del Partit Popular a l'Ajuntament de Palma, mitjançant escrit de 23/05/2016.

Mitjançant escrit que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el dia 27 de maig de 2016, amb número de registre 14521, el Sr. Mauricio Rovira de Alós, com a portaveu del Grup de Consellers del Partit Popular del Consell de Mallorca, i la Sra. Marga Durán Cladera, com a portaveu del Grup de Regidors del Partit Popular de l'Ajuntament de Palma, formulen al·legacions sol·licitant la incoació de l'expedient de declaració com a bé catalogat.

Atès que aquestes al·legacions van en el sentit de donar recolzament a les al·legacions formulades per la recurrent, serveix com a contestació el contingut íntegre d'aquest informe, en particular, les argumentacions contingudes a l'apartat 1) contestació a les al·legacions formulades per la recurrent.

NOVENA.- Al·legacions formulades pel Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, mitjançant escrit de 31/05/2016.

Mitjançant escrit que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el dia 31 de maig de 2016, amb número de registre 14874, el Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, formula al·legacions sol·licitant la desestimació íntegra del recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015.

Al·lega el Sr. Bueno inexistència de valor patrimonial del monòlit de Sa Feixina i ho fonamenta en diversos informes emesos per l'arqueòloga municipal, per la catedràtica d'Història d'art Sra. Cantarellas i per l'arquitecte Sebastiano Rossi.

També al·lega el Sr. Bueno la inexistència de valor històric i que el monòlit incompleix la llei de memòria històrica.

Al mateix que succeeix amb les al·legacions de l'ajuntament de Palma, aquest escrit d'al·legacions no conté cap motivació de caire jurídic que desvirtui la petició de la recurrent, d'incoació de l'expedient de declaració com a bé catalogat. I les mateixes argumentacions contingudes al present informe que serveixen per a desestimar les al·legacions que fa l'ajuntament de Palma, han de servir també per desestimar les formulades pel Sr. Bueno.

Recordar una vegada més que no és objecte del present recurs cap qüestió relativa al compliment o no de la llei de memòria històrica.

DESENA.- Al·legacions formulades pel Sr. Pere Ollers Vives en nom i representació de l'Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA), mitjançant escrit de 30/05/2016.

Mitjançant escrit que va tenir entrada al registre general del Consell de Mallorca el dia 1 de juny de 2016, amb número de registre 14944 (segell entrada Correus 30/05/16), el Sr. Sr. Pere Ollers Vives en nom i representació de l'Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA), formula al·legacions sol·licitant que s'estimi el recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, i que es disposi la incoació del procediment de declaració com a bé catalogat a favor del monument de Sa Feixina de Palma.

Tal i com ja hem fet amb les al·legacions presentades pel Grup de Consellers i Regidors del Partit Popular, atès que aquestes al·legacions van en el sentit de donar recolzament a les al·legacions formulades per la recurrent, serveix com a contestació el contingut íntegre d'aquest informe, en particular, les argumentacions contingudes a l'apartat 1) contestació a les al·legacions formulades per la recurrent, sense entrar en més consideracions.

CONCLUSIONS

En base a les anteriors consideracions jurídiques, qui subscriu eleva al vicepresident primer i conseller executiu de Cultura, Patrimoni i Esports la següent proposta d'acord per tal que, si ho considera oportú, s'elevi la mateixa a la consideració de la Comissió de Govern per a la seva resolució:

I.- Estimar, en base a l'informe jurídic emès pel cap de servei de Patrimoni Històric de 29 de juny de 2016, que com a motivació s'adjunta i forma part integrant del present acord, el recurs d'alçada interposat per la Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, contra l'acord de la Comissió Insular de Patrimoni Històric de 22 de desembre de 2015, de denegació de la incoació de l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural o Bé Catalogat del monument de Sa Feixina, de Palma, desestimant les al·legacions formulades per l'Ajuntament de Palma, i pel Sr. Jaime Bueno Pardo en nom i representació de l'Associació per a la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca.

II.- Incoar expedient de declaració com a Bé Catalogat a favor del monòlit de Sa Feixina, ubicat a la plaça de Sa Feixina del terme municipal de Palma, en base a l'informe emès pel cap de servei de Patrimoni Històric de 29 de juny de 2016, que s'adjunta i forma part integrant del present acord.

III.- Els efectes d'aquesta incoació són els que genèricament estableixen la llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears i la normativa concordant, i en conseqüència, és d'aplicació el mateix règim de protecció establert per als béns ja declarats com a bé catalogat.

IV.- L'acord de declaració s'haurà d'adoptar en el termini d'un any, comptador des de la data d'iniciació del procediment, el qual caducarà un cop transcorregut aquest termini. Caducat el procediment, no es podrà tornar a iniciar fins el cap d'un any, llevat que ho demani el titular del bé.

V.- Obrir un període d'informació pública i d'audiència als interessats tal i com disposa l'article 9.3, amb concordança amb l'article 15, de la llei 12/1998, de 21 de desembre del patrimoni històric de les Illes Balears, en els termes que regula la llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, s'ha de sol·licitar l'informe previst a l'article 106 de la llei 23/2006, de 20 de desembre, de capitalitat de Palma.

VI.- Notificar aquest acord a la recurrent, Sra. Jacinta Galindo González, en nom i representació de l'Associació de Veïns i Amics de Santa Catalina, a l'Ajuntament de Palma, i a la resta d'interessats que figuren a l'expedient.

VII.- Aquest acord s'ha de publicar al Butlletí Oficial de les Illes Balears, s'ha d'anotar al Catàleg Insular del Patrimoni Històric de Mallorca i comunicar-ho a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè procedeixi a la seva anotació al Catàleg General del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

Això no obstant, la Comissió de Govern del Consell Insular de Mallorca, resoldrà allò que estimi més convenient.

